

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W KARTUZACH

<https://kartuzy.policja.gov.pl/pm5/profilaktyka/polska-karta-praw-ofiar/51164,dok.html>

2024-04-20, 17:20

Polska Karta Praw Ofiary

I. DEFINICJA I ZAKRES UPRAWNIEN

1. Ofiarą w rozumieniu Karty jest osoba fizyczna, której dobro prawem chronione zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo, a także jej najbliżsi.
2. Ofiara ma prawo do:
 - pomocy,
 - godności, szacunku i współczucia,
 - wolności od wtórnej wiktymizacji,
 - dostępu do wymiaru sprawiedliwości,
 - mediacji i pojednania ze sprawcą,
 - do restytucji i kompensacji.

II. PRAWO DO GODNOŚCI, SZACUNKU I WSPÓŁCZUCIA

1. Ofiara ma prawo do traktowania jej z godnością, szacunkiem i współczuciem.
2. Nie można przerzucać odpowiedzialności za przestępstwo ze sprawy na ofiarę. Nie można usprawiedliwiać przestępstwa tradycją, kulturą, stereotypami minimalizującymi winę sprawcy.

III. PRAWO DO BEZPIECZEŃSTWA I ZAKAZ PONOWNEGO DRĘCZENIA OFIARY

1. Ofiara ma prawo do bezpieczeństwa i ochrony oraz poszanowania jej życia rodzinnego i prywatnego.
2. ofiara ma prawo do traktowania ze szczególną troską i powagą przez rgany wymiaru sprawiedliwości i organy ścigania.
3. Ofiara ma prawo do bezpieczeństwa osobistego, a obowiązkiem Policji i prokuratury jest jej to bezpieczeństwo zapewnić.
4. Ofiara może żądać utajnienia swoich danych osobowych.
5. Ofiara ma prawo domagać się zastrzeżenia danych dotyczących jej miejsca zamieszkania do wyłącznej wiadomości prokuratora lub sądu.
6. Ofiara ma prawo do zachowania anonimowości w sprawozdaniach prasowych, telewizyjnych, w internecie i w innych mediach, dotyczących jej sprawy.
7. Właściwe organy państwowe są zobowiązane do przyjęcia każdego zawiadomienia o przestępstwie zgłoszonego przez ofiarę i podjęcia odpowiedniej interwencji.
8. Właściwe organy państwowe są zobowiązane do przyjęcia każdego zawiadomienia zgłoszonego przez osobę trzecią i podjęcia odpowiedniej interwencji.
9. Ofiara ma prawo do uzyskania fachowej pomocy: psychologicznej, medycznej, materialnej i prawnej od momentu zgłoszenia naruszenia lub groźby naruszenia dobra prawem chronionego.
10. Ofiary przestępstw o podłożu seksualnym powinny być przesłuchiwane przez funkcjonariuszy Policji tej samej płci, a gdy ofiarą jest dziecko przesłuchanie powinno odbywać się w obecności psychologa lub osoby, którą dziecko darzy zaufaniem.
11. Ofiara nie powinna być narażona na dodatkowe dolegliwości wynikające z konieczności kontaktu ze sprawcą czynu niedozwolonego.

IV. PRAWO OFIARY JAKO STRONY POSTĘPOWANIA KARNEGO DO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI

1. Ofiara ma prawo do wsobodnego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.
2. Prawo ofiary do pomocy i reprezentacji prawnej powinno być przynajmniej zrównane z prawami przysługującymi oskarżonemu.
3. Ofiara w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego może działać jako strona w charakterze oskarżyciela posiłkowego.
4. Ofiara ma prawo do rzetelnej, zrozumiałej dla niej i wyczerpującej informacji o przysługujących jej prawach i procedurach ich dochodzenia.
5. Ofiara ma prawo do rzetelnej, zrozumiałej dla niej i wyczerpującej informacji na temat toczącego się w sprawie postępowania.
6. Ofiara ma prawo do wystąpienia z powództwem cywilnym w celu dochodzenia w postępowaniu karnym roszczeń majątkowych wynikających bezpośrednio z popełnienia przestępstwa.
7. Ofiara powinna mieć prawo do zebrania potrzebnych w jej sprawie dowodów bez narażenia na dodatkowe koszty.
8. Ofiara ma prawo brać udział w czynnościach śledztwa lub dochodzenia toczącego się w jej sprawie.
9. Ofiara ma prawo do składania wniosków o dokonanie czynności w toku postępowania przygotowawczego, a więc zanim sprawa trafi do sądu.
10. Ofiara ma prawo do wglądu do akt sprawy i sporządzenia odpisów dokumentów występujących w sprawie.

V. PRAWO OFIARY JAKO STRONY POSTĘPOWANIA KARNEGO DO MEDIACJI I POJEDNANIA ZE SPRAWCĄ

1. Ofiara ma prawo do mediacji i pojednania ze sprawcą.
2. Ofiara ma prawo w sprawach z oskarżenia prywatnego do pojednania i ugody.
3. Ofiara ma prawo na swój i oskarżonego wniosek do porozumienia się ze sprawcą w kwestii naprawienia szkody lub zadośćuczynienia.

VI. PRAWO OFIARY DO RESTYTUCJI PONIESIONYCH SZKÓD

1. Ofiara ma prawo do restytucji poniesionych przez nią szkód.
2. Sprawca czynu zabronionego powinien wyrównać ofierze poniesione szkody (czyli dokonać restytucji).
3. Jeżeli sprawca lub inne uprawnione instytucje (np. Ubezpieczenie) nie wyrówna szkód poniesionych przez ofiarę, powinno się dążyć do zapewnienia kompensacji materialnej ze strony Państwa:
 - a) ofiarom, które doznały ciężkiego uszkodzenia ciała lub uszczerbku na zdrowiu fizycznym lub psychicznym w wyniku poważnych przestępstw,
 - b) rodzinie, a w szczególności osobom pozostającym na utrzymaniu ofiar, które poniosły śmierć lub które dotknęło kalectwo fizyczne lub psychiczne w wyniku takiej wiktymizacji.